8e JAARGc. № 78

# OOSTPOST

## SOERABAYASCHE COURANT

**Prijs der Inteekening.**
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.— ℔ halfjr. ƒ 12.— ℔ maand ƒ 2.—
„ Java. „ do. „ 30.— „ do. „ 15.—
„ Buitenbez. „ do. „ 36.— „ do. „ 18.—
„ Europa „ do. „ 50.—
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

**ZATURDAG 31 MAART 1860.**

**Prijs der Advertentiën.**
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.



DE BETUWSCHE NEEF.

DOOR

**J. J. CREMER.**

(*Vervolg.*)

III.

STAND EN PARTIJ.

'T Is ruim drie jaren geleden dat mijnheer en mevrouw van Middelnesse het allerliest-lieve dagje bij neef en nicht Janssen te B. hebben doorgebragt. De echtelieden zijn sedert het vorige jaar van „de boschkant" naar een „minder frequent gedeelte van de stad" gaan verhuizen, omdat....omdat het huis wat te klein werd, en twee van de kinderen nu school gaan, en de school zoo ver af is, en — onder ons: omdat mijnheer voorleden zomer een leelijken klap, door een mislukte effectenspeculatie, heeft gekregen, en de lieve betrekking eigenlijk heel weinig geeft, en een ruimere woning die veel minder huur doet — zij het dan ook verder van 't heerlijk bosch, — nu wel zoo verkieslijk voor de zuchtende beurs is.

Intusschen, men woont op die stille gracht zeer naar genoegen; geen bezoeker komt er, of hij verneemt zulks tot twee, tot driemalen toe, en deze, al houdt hij ook boven alles van een levendigen stand, hij kan zich dat excellent goed begrijpen, zoo volstrekt geen hinder van gerij.... zoo.... inderdaad allercharmantst!

Over acht dagen, mijn lezer, is het de tiende September, en wij doen u zulks weten dewijl de heer van Middelnesse op dien belangrijken dag zijn veertigsten geboortedag hoopt te vie.... Ja ziet, gij, dat woord vieren dát is de questie. De echtelieden, die juist bezijden hun huis een gaslantaarn hebben, zijn tegenwoordig bijzonder op het schemeruurtje gesteld, iets dat ze beiden aan den boschkant abominable vonden. Met die gaslantaarn was 't ook heel iets anders.

Juist, mijnheer en mevrouw, wij lagchen er niet mede, wij krijgen respect: niet waar, de olie is duur!

Ze zitten te schemeren en mijnheer zegt na eenige oogenblikken van stilte:

„Parole d'honneur, Emilie, er op gesteld ben ik niet."

„Quant à moi," zegt zijne gade, terwijl zij de schouders ophaalt, „maar," laat zij er spoedig op volgen, „we hebben zoo niets geen pretext; we komen overal......." na eenige oogenblikken van stil gepeins als ontwakend: „Nee, we kunnen 't niet laten!"

„'t Is moeijelijk!" zegt mijnheer.

„Nancy Lassalle plaagde laatst nog", herneemt mevrouw, „dat ik den tienden September wel als vroeger magnifique voor den dag zou komen, „vooral nu je die ruime zaal in je nieuwe huis hebt," voegde zij er bij, en liet er zachtjes op volgen: „Hé, heerlijk een dansje!"

„Er heeft dan toch niemand begrepen, dat we uit een andere oorzaak dan die van weelde, naar deze afgelegen kazerne verhuisd zijn," vleit zich mijnheer van Middelnesse, en hij mompelt iets later: „Maar wij kunnen het niet!"

„Ja — maar...." zegt mevrouw, en mijnheer, die haar nog ter loops eens herinnert van hoe weinig ze tegenwoordig rond moeten komen, begrijpt toch ten laatste, dat ze voor hun fatsoen, de partij moeten geven.

IV.

EEN BEZOEK-ING.

Vijf dagen na het genomen besluit zitten de echtelieden aan de ontbijttafel. Er wordt aan de huisdeur gescheld. Eenige minuten later komt de meid binnen en berigt, dat er een man is, die naar m'nheer vraagt.

Hoe zijn man is?

De meid moest maar zeggen, iemand die m'nheer wel kon, uit Gelderland — „nog al dik, met 'n rood gezigt!"

Mijnheer van Middelnesse wordt ook rood, want, terwijl de lezer aan zekeren neef uit B. denkt, heeft mijnheer slechts het beeld van zijn Zutphenschen wijnkooper voor de oogen, en in diens handen ziet hij een rood lederen portefeuille, waaruit een rekening ten bedrage van ± tachtig gulden wordt te voorschijn gehaald. „Ik ben... we zijn... Och, die man is zoo schrikkelijk langdradig! — Sientje, niet thuis... hoor, niet thuis."

Den vorigen dag had Sientje een vreeselijk standje met haar mevrouw gehad, van wegens dat mevrouw beweerde dat Sientje een appel uit 't mandje had genomen, 't geen Sientje ontkende, waarop mevrouw haar onder 't oog

**NEDERLANDSCH INDIË.**

**SOERABAYA, den 31sten Maart 1860.**

— De dieven beginnen de waakzaamheid der wachten te Soerabaya, te trotseren.

Gisteren nacht vernemen wij, zouden een randsel en een kapotjas, aan de hoofdwacht ontvreemd zijn!!!

— Gisteren avond werd de assistentie der politie ingeroepen, ter ondersteuning van een europeesch matroos, die aan den kaliemaas ziek geworden zijnde, reeds overleden was, toen men hem van policiewege assistentie wilde verleenen.

**ENGELAND.**

De volgende, voor handel en fabriekwezen zeer belangrijke, mededeelingen betreffende de katoenindustrie in Engeland vinden wij in de *Times*.

In onze katoenweverijen en fabrieken zijn thans meer dan een half millioen handwerks lieden geëmploijeerd en wordt het aantal personen dat in den katoenhandel en fabricatie hun bestaan vindt, geschat op minstens vier millioen. Voor honderd jaren geleden telde Lancashire eene bevolking van 300,000 personen en thans is die aangegroeid tot meer dan 2,300,000 dus ongeveer verachtvoudigd. — Dit toenemen van de bevolking, sterker dan zulks in eenige andere streek van Europa plaats had, is alleen een gevolg van de toenemende bloei van de katoenindustrie.

In 1856 waren er in Engeland, Schotland en Ierland 2210 fabrieken waarin acht en twintig millioen spinmachines en twee honderd negen en negentig duizend weefgetouwen werden gedreven, gedeeltelijk door handenarbeid en gedeeltelijk door stoommachines van een gezamenlijk vermogen van 97,000 paardenkracht. — Sedert dien echter zijn er niet alleen een aantal nieuwe fabrieken bijgevoegd, maar hebben ook eene menigte van de vroeger reeds bestaande fabrieken zeer groote uitbreiding ondergaan. De gezamenlijke kapitalen die op het Engelsch grondgebied in Europa ten behoeve der katoenindustrie in onroerende goederen en machinerie zijn gevestigd, worden geschat op een bedrag van zeven ad acht honderd millioen gulden.

De hoeveelheid katoen die in 1859 werd ingevoerd bedroeg een gewigt van 1,181,750,000 ponden en vertegenwoordigde eene waarde van dertig millioen pond sterling.

Van de 2,829,110 balen katoen die den invoer van dat jaar (1859) uitmaakten, waren 2,086,341 balen uit Noord-Amerika derwaarts gezonden, dat is ongeveer 5/7 van den geheelen invoer. — Het overige gedeelte was ingevoerd, in ronde cijfers.

| | | |
|---|---|---|
| Van | Britsch Indie | 500,000 balen. |
| „ | Egijpte | 100,000 |
| „ | Zuid Amerika | 124,000 |
| „ | andere landen | 18,000 |

In 1859 was het geheele bedrag van den uitvoer in Engeland 130,513,184 pond sterling, waarvan 47,920,720 pond sterl. of ruim 575 millioen gulden voor de rubriek van katoenen gewevens en garens, zoodat iets meer dan een derde gedeelte van den geheelen uitvoer bestond in katoenen goederen. — Voeg nu hierbij de katoen die in den vorm van gemengde gewevens (half wol of half zijde en half katoen) van kramerijen, mode artikelen, kleeding stukken, equipement voor schepelingen, militairen etc wordt uitgevoerd, en hetwelk een bedrag vertegenwoordigt van 150 millioen gulden, dan wordt nog binnen de grenzen van het Engelsch grondgebied jaarlijks voor een bedrag van c. c. drie honderd millioen gulden aan katoenen goederen verbruikt.

— De Engelsche natie is hoogelijk ingenomen met het vrijwilliger-stelsel en kan men bijna zeggen dat de geheele natie zoo uiterst vrijwillig is gestemd, dat de namen van *Engelschman* en *vrijwilliger* genoegzaam ééne beteekenis hebben. Zoo meldt dan ook de *Manchester Guardian* dat de koningin eene receptie zal houden voor de vrijwilliger officieren waarvan er thans zijn, of weldra zullen zijn, 30,000 stuks en wanneer nu slechts de helft van die heeren de eer willen hebben van H. M. 's hand te kussen, dat dan de opperkamerheer vreesselijk in den brand zal zitten om al die heeren te plaatsen en de ceremonie zeer vermoeijend voor de koningin zal worden.—

In de vereenigde staten *moet* want dit is niet vrijwillig de President soms recepties voor het volk houden, die den bijnaam hebben gekregen van *gepeupel-recepties* en eens was er een President, die na zulk eene receptie te white-house ten gevolge van het handdrukken een zoo kwaadaardig abces aan den arm kreeg, dat de beklagenswaardig groote man er bijna zijn arm door verloor, Naar, maar waar!

De *Liverpool Albion* zegt dat eene jonge dame, die zeer rustig in de nabijheid van Aigsburth wandelde, door eenen verdwaalden Minié-kogel een gat door haar kleed werd geschoten. Geen wonder in zulk een land van scherpschutters.

— Baron L. M. Rothschild heeft de boekerij van Sussex-hall gekocht. Deze boekerij bevat een aantal van vier duizend boekdeelen, waaronder eene collectie zeer kostbare Hebreeuw-

---

had gebragt, hoe 't niet om de waarde van dien appel, maar om dat akkelige liegen was. Hoe kon men Sientje nu ooit weêr gelooven!

„Versta je, niet thuis!"

„Bestig m'nheer!"

„Na eenige seconden komt Sientje terug en fluistert op geheimzinnigen toon; „Dan wil ie mevrouw spreken, maar héchie! hij ziet 'r zoo uit, en voeten als slik.

Een blik van verstandhoudin tusschen de echtelieden, en, mijnheer verzekert: „dat mevrouw aan haar toilet, versta-je, zich aan 't kleeden is."

De dienstmeid ziet dat ook en verdwijnt.... Men luistert en hoort dat de huisdeur wordt digtgeworpen. Weder verschijnt de dienstbode in de ontbijtkamer, en zegt op uiterst gemeenzamen toon: Afgetrokken, hoorrie; maar, hij komt weêrom, straks over 'n uurtje!"

O die complotjes, ze geven zoo iets regt vertrouwelijks tusschen „de lui" en „de booijen!"

Na 't vertrek van Sientje zegt Charles: dat hem die rekening, vooral met zoo'n partij, niemendal convenieren zou, maar — dat Emilie, wanneer hij zelf over een uur werkelijk niet thuis zal wezen, den wijnkooper maar een anker Bordeaux moet bestellen.

Mevrouw vindt het onaangenaam om dat bezoek alleen af te wachten; Charles is immers gewoon om bij des wijnkoopers bezoek, de loopende rekening met hem te vereffenen. Mijnheer begeeft zich naar zijn bureau, doch kiest zijn weg door 't achterpoortje van de binnenplaats en vervolgens de steeg; 't is wel wat om, maar enfin!

Telkens wanneer er gescheld wordt, ontstelt mevrouw van Middelnesse. Intusschen, zij heeft zich gekleed en houdt zich onledig met het leggen van papiertjes, waarop de namen der dessert-geregten zijn geschreven, want het dessert komt overmorgen dadelijk op tafel. „Hier de noga in 't midden; zóó links en regts de ananassen,... dan de lampen,... hier de chipolata,... daar de rhumgelei,... Gut! daar schelt ie!"

Sientje heeft in last om „dien mijnheer, dan maar" in de voorkamer te laten, en de dienstbode brengt de boodschap: „Hij is 'r." Mevrouw laat zich nog een beetje wachten; in 't einde vermant zij zich en stapt — met het fatale denkbeeld van geen geld voor een rekening te te hebben — naar de voorkamer.

Alvorens haar hand aan de deurkruk te slaan, aarzelt de dame, doch — daar treedt ze binnen en terwijl haar een: „Wel nicht goe geet 't? daar hei'j me dan nou!" in de ooren klinkt, ziet zij tot haar overgroote verrassing, in stede van den wijnkooper, haar Betuwschen neef, die haar de ruwe, groote hand gulhartig heeft toegestoken. 't Is niet te verwonderen, dat mevrouw wat verbluft ziet en een weinig verward is.

„Wel, ben u het!..." zegt zij, „ik dacht,.... wel hoe vaart u?" en zij laat zich de fijne vingers door de forsche hand van den Betuwnaar drukken.

„Ik — springlêvend zoo a'j zien kunt!" is het antwoord; „'n mins roept krek zoo lang Poasch tot is kumt, en, daor bin 'k nou in den Hôag en wil dan' alêvel de schoai bij oe weêrom kommen hoalen.... en wel de complementen van de vrouw, wa'n ding van 'n stad is dien Hoag!"

„Wel heden! wel! wel!" zegt de nicht en ze herhaalt nog wel zesmaal wel! wel! en wijst naar een stoel en zegt: „U zult toch plaats willen nemen!"

De neef heeft er niemendal op tegen; hij had de familie eerst aan den boschkant gezocht en — na hun tegenwoordige woonplaats te hebben uitgevonden, nog een uurtje kunnen rondwandelen. Janssen neemt plaats en zegt, dat hij um de verrassing, zien noam niet genoemd en ook niet veuruit had schrieven willen. Sanne-Kee had al gezeid dat nêf en nicht vremd zouwen opkieken. Sanne-Kee hieuw eiges veul van verrassings, en doarum had ze dan ook weêr 'n groote krintenmik meê gegeven, 'n zwoare, ze lag in 't veur..... in het voorhuis.

Was het zien van den Betuwnaar, in stede van den wijnkooper, voor mevrouw van Middelnesse in de gegeven omstandigheden inderdaad een uitkomst geweest, nu zij vernam dat de gulhartige man, die waarlijk nog een mik had medegebragt, zoo gedwaald en nog een uur had rond moeten loopen, nu gevoelde zij, ondanks een pijnlijk iets over de bestaande verwantschap met hem, toch ook iets dankbaars, dat ze lucht geeft in een:

„Wie kon dát nu ook denken!"

Doch zie, daar gaat Ds. A. de ramen voorbij!... „huisbezoeking!.... hij schelt!.... Sientje zal hem in de kamer laten! en — dáár zit de neef, die niet zal verzwijgen dat hij

'sche werken, en was er reeds bepaald dat dezelve in publieke veiling zou worden verkocht, toen de heer Rothschild dezelve kocht en aan het Israelitisch collegie van Tinsburg square ten geschenke gaf.

Over het geheel schijnen de Israëliten tegenwoordig meer werk te maken van de Hebreeuwsche litteratuur, zoo verschijnt thans ook te Lek in Pruissen een Hebreeuwsch nieuwsblad, de *Hamaged*, dat onder de redactie van den Rabbi L. Silberman het licht ziet. Dit blad bestaat thans reeds bijna drie jaren en is de eenigste echt Hebreeuwsche Courant die ooit werd uitgegeven — te Constantinopel wordt, wel is waar, door de Israelieten een geillustreerd nieuwsblad uitgegeven. *El Nanadero, Phuente de Senserk* (fontein van kennis) maar dat is geen Hebreeuwsch en wordt ook, even als ons schrift, van de regter naar de linkerhand gelezen. Het is een mengelmoes van Hebreeuwsch en Spaansch zoo als gesproken wordt door de Israëliten in Turkije en Marocco, die alleen afstammelingen zijn van die welke vroeger uit Spanje werden verdreven onder de regering van Ferdinand en Isabelle.

## DUITSCHLAND.

Als een bewijs hoezeer het Duitsche en Deensche element in Sleeswijk vijandig tegen elkander overstaan, kan het volgende dienen. De commissie der Deensche regering te Flensburg; de heer Kranold heeft den 20sten Jan. een banket gegeven ter eere van de Sleeswijksche Stenden, waaraan echter ook vele Deensche officieren deel namen. Een dezer laatsten, de heer Skau, stelde bij die gelegenheid een toast in, waarin hij met zeer veel warmte over de Deensche nationaliteit sprak, zoodat hij zelfs verklaarde, dat Sleeswijk, zijn inziens, zich gelukkig mogt achten, wanneer het weldra volledig bij Denemarken ingelijfd werd. De vertegenwoordigers der Duitsche partij kwamen daartegen onmiddelijk op; van alle kanten der zaal verhieven zich nu stemmen voor en tegen den toast, zoodat er een tijdlang eene groote wanorde heerschte en het allen schijn had, dat de wederzijdsche partijen met elkander handgemeen zouden worden. De regerings-commissaris is echter nog tijdig tusschen beide gekomen en heeft door zijne gematigheid de partijen tot bedaren gebragt.

Intusschen heeft dit vooral weerklank gevonden bij de bevolking in de stad Flensburg en ook daar dreigde wanorde te zullen plaats hebben. De civiele en militaire autoriteiten hebben evenwel ook hier door gepaste maatregelen elke botsing weten te voorkomen.

Eenige dagen geleden werd beweerd, dat de rust te Kopenhagen tegenwoordig niet meer gestoord wordt. Volgens de *Pr. Ztg.* schijnt dit echter wel het geval te zijn, en zou men daar zelfs een formeel programma overeengekomen zijn, dat welk regelmatig, des nachts door gedrukte plakkaten op de muren wordt herhaald. De programma luit kort en bondig: Weg met de gravin! — Weg met de ministers! — Inlijving van het hertogdom Sleeswijk! — en eventueel, zoo aan deze eischen niet voldaan wordt: Weg met den koning!

*Berlijn*, 8 Feb. Engeland heeft de door Hannover gewenschte afzonderlijke onderhandelingen over den Stadertol verworpen en blijft aandringen op eene bijeenroeping van eene algemeene conferentie, die over de schadeloosstelling zullen beraadslagen.

*Hamburg*, 8 Feb. De nieuwbenoemde Nederlandsche gezant en gevolmagtigd minister, baron Stratenus, heeft heden, bij den senaat alhier, zijne geloofsbrieven ingediend.

*Berlijn*, 9 Feb. Eene dépêche uit Koppenhagen meldt, dat de minister-president, minister van justitie, de heer Rottwitt, gisteren avond door een beroerte getroffen en weinige minuten later gestorven is.

De voor weinige jaren te Maagdenburg opgerigte handelmaatschappij is reeds insolvent, en de aandeelhouders verliezen het geheele bedrag van de reeds gedane stortingen. Men voorspelt, dat dit nog met andere ondernemingen van dien aard in Duitschland het geval zal worden.

*Weenen*, 8 Feb. Graaf Degenfeld, commandant van de tweede armee, heeft bij dagorder, gedagteekend uit Verona, bekend gemaakt, dat van den 15den dezer af, in het Venetiaansche gebied, in de provincie Mantua en het district van Trete, allen, die zich schuldig maken aan misdrijven tegen de gewapende magt van den staat, voor den krijgsraad zullen teregt staan. Aanleiding tot dat besluit moeten hebben gegeven de voortdurende pogingen, om de Oostenrijksche troepen tot opstand te verleiden.

— Men leest in de *Triester Zeitung* van 10 Januarij: „Het Hollandsche schip *de Zeven Sterren* vertrekt van hier met 260 kisten Braziel-Suiker naar Falmouth, om in het Noorden eene markt voor die Suiker te zoeken. In weerwil van de voor zulk eene operatie ongunstige koersen, vleijen de afzenders zich toch met eene betere plaatsing in het Noorden dan in Triëst, waar de handel in koloniale suiker, ten gevolge van het toenemend verbruik der beetwortelsuiker, geheel te niet is gegaan. De omstandigheid, dat nu reeds voor de tweede of derde maal koloniale suiker van hier als onverkoopbaar heeft moeten worden weggezonden, strekt ten bewijze van den toestand des suikerhandels te dezer plaatse.

— De openbare meening verklaart zich in Pruissen meer en meer tegen de eerste kamer. Men verwijt haar, dat het behoudende element, sedert 1848 in deze kamer gebragt, er zoo sterk is, waarbij zich de hoog aristocratische partij voegt, welke beide gelijke lijn trekken.

— In de jongste zitting der bondsvergadering werd door den vertegenwoordiger van den vorst van Lippe de mededeeling gedaan, dat zijn souverein de stad Lippstad aan Pruissen heeft afgestaan, zoodat een gedeelte van zijne bijdragen tot de bondskas op Pruissen moeten worden overgedragen. De vergadering hield zich vervolgens onledig met het voorstel van het commité voor militaire aangelegenheden, betreffende de versterking der Duitsche Noord- en Oostzee-kusten, houdende dat, alvorens hieromtrent iets bepaalds besloten wordt, het zal zijn de Pruissische regering te verzoeken, om gemeenschappelijk met Hannover en de overige aan deze kusten gelegen staten, onderzoek te doen waar die versterkingen behooren te worden aangelegd en van welken aard ze zijn zullen, ten einde met goed gevolg de veiligheid van Noord-Duitschland, ingeval van een oorlog, te verzekeren; en voorts om alsdan het resultaat van dit onderzoek aan den bondsdag mede te deelen. Op de verklaring van den Pruissischen gezant, dat dit onderzoek reeds wordt bewerkstelligd, besloot de vergadering op den wensch van genoemden vertegenwoordiger, deze gelegenheid tot na afloop van het onderzoek, te laten rusten.

— Als een belangrijk finantieel evenement ter Londensche beurs wordt gemeld: het publiek aanbieden door het huis Rothschild van eenen nieuwen spoorweg in Brazilie, die den naam zal dragen van San-Paulo Railway en de stad San-Paulo met de haven van Santos zal verbinden, met eenen zijtak naar eene andere stad binnenslands gelegen, Sundiahy genaamd. De lengte van den weg zal 88 engelsche mijlen bedragen. Het maatschappelijk kapitaal is bepaald op een millioen pond sterl. in betrekkelijk kleine actien (beneden de 250 ned. gulden) verdeeld.

De guarantie van het braziliaansche gouvernement bedraagt 7 % De ontvangsten boven de 8 % zullen verdeeld worden tusschen de maatschappij en het gouvernement. Deze onderneming schijnt bij het publiek gunstig te zijn opgenomen, daar de actien bereids met 10 à 12 schilling premie genoteerd staan.

## FRANKRIJK.

— Naar men zegt, is de heer Cobden, eenige maanden geleden, te Parijs aangekomen met een zeer zware baal, die dadelijk naar St. Cloud gebragt werd. Die baal bevatte stalen en monsters van alle Engelsche fabriekaten en producten. De keizer onderzocht die met Cobden en vergeleek ze met de Fransche producten. Niemand droomde er hier van, dat Cobden in het paleis een magazijn van manufacturen had opgeslagen, dat de keizer met hem de tol-hervorming bestudeerde. De keizer deed daarbij veel praktische kennis op, die hem bij de ontvangst der protectionistische fabrickanten een zeker overwigt op hen gaf.

— De groothertogin Stefani van Baden is op 29 Jan. overleden. (Prinses Stefanie Louisa Adriana, aangenomen dochter van keizer Napoleon I, was geboren 28 Augustus 1789. Zij was van 8 April 1806 tot 8 December 1818 het wijlen groothertog Karel, Lodewijk, Frederik van Baden gehuwd er laat twee kinderen na: Pruises Frederike geb. 21 Oct. 1813, 21 October 1834 gehuwd met Karel, prins van Hohenzollern-Sigmaringen, en prinses Marie, geb. 11 October 1818, sedert 23 Februarij 1843 met den hertog van Hamilton gehuwd.

*Geneve*, 9 Feb. De heer Fontonel, vice-president van den staatraad, is alhier teruggekeerd van Banneville, de hoofdstad van Fauzigny, waar hij eenige dagen heeft vertoefd, om de publieke opinie nopens eene aansluiting of vereeniging met Zwitserland te polsen.

— De voornaamste punten, van het door Frankrijk met Engeland gesloten handels-traktaat, luiden als volgt:

„Gelijkstelling der regten van Fransche dranken met die uit de kolonien in Engeland ingevoerd wordende. De invoer-regten op de eerste, bedroegen tot dus verre 7 ½ gulden de gallon, op de tweede slechts 3 ⅓ gulden; de invoerregten der Fransche brandij, zullen worden gebragt op 4 gulden de gallon.

„Onmiddelijke vermindering der invoer-regten op Fransche wijnen; tot nu toe bedroeg dit ongeveer 3 gulden de gallon, voortaan wordt slechts 1½ per gallon geëischt.

„Eene tweede vermindering van die regten zal worden ingevoerd met 1 April 1861. De regten zullen worden geheven tot een minimum van een halve en tot een maximum van één gulden, naarmate de hoeveelheid alcohol welke die wijn bevat.

„Vermindering van alle andere invoer-regten op Fransche artikelen.

Frankrijk van hare zijde doet de volgende consessien, welke echter niet dadelijk in werking treden:—

„Vermindering der invoer-regten op Engelsche steenkool en Cooks op denzelfden voet als het Belgische produkt.

„Vrijstelling van regten op wollen-en katoenen goederen.

„Vermindering der regten op ijzeren en-machinerien.

— De *Salut Public de Lyon* verhaalt dat een jong mensch in die stad, bij gelegenheid van het nieuwe jaar, het slachtoffer is geweest van eene zeer misplaatste gekheid. Dit jonge mensch, welke eene zeer goede betrekking bekleed in een handelshuis, had door een photografist een zeker aantal visitekaartjes d en vervaardigen, voorzien van zijn portret. Een zijner vrienden welke zijn zakboekje had magtig weten te worden zond aan een zeker aantal rijke kooplieden welke huwbare dochters hadden een van die kaartjes, na er alvorens het volgende te hebben op geschreven.

— M. X. —, oud acht en twintig jaar, Franschman van geboorte en ingeënt zoekt eene vrouw. Hij vraagt honderd duizend franken als bruidschat. Vastgestelde prijs. Goede getuigenissen kunnen worden overgelegd. Voor de moraliteit wordt ingestaan.

— Inlichtingen zijn alle avonden te verkrijgen bij de orchestzaal No....

Het origineelste van de zaak zou zijn wanneer de plaisanterie ten gunste keerde van hem die men een *koo je* heeft willen leveren en dat men later vernam dat het jonge mensch in kwestie, daardoor met eene mooije, rijke vrouw was gehuwd.

— De *Patrie* deelt de navolgende voornaamste bepalingen van het handelstraktaat met Engeland mede: De invoer-regten op wijnen in Engeland zullen van 150 tot op 28 pCt. verminderd worden. Zijden waren zullen van inkomende regten worden vrijgesteld. Op ijzer zal, bij invoer in Frankrijk, een regt van 7 francs op de 100 ponden worden geheven. Bewerkte wollen en katoenen stoffen zullen worden beschermd door de heffing van een regt, dat niet hooger dan 30 pCt. zal mogen bedragen en waarvan het juiste bedrag eerst later ten gevolge van en in te stellen nader onderzoek, zal worden vastgesteld. De vrijstelling der regten op de grondstoffen zal ingaan den 1 Julij 1861, terwijl alle prohibitien voor einde van October daaraanvolgende zullen zijn opgeheven. Het tractaat zal voor Engeland in werking treden onmiddelijk na de uitwisseling der ratificatien, die omstreeks het begin van Februarij aanstaande zal plaats hebben.

Ook de *Constitutionnel* deelt eenige bepalingen mede van het handelstractaat tusschen Engeland en Frankrijk. Volgens dat blad zullen met den 1sten Julij 1860 de invoerregten op de katoenen en wollen stoffen afgeschaft worden, terwijl de bepalingen van het Belgische tarief zullen worden toegepast op den invoer van steenkolen en cokes. Met October 1860 zullen de thans bestaande regten op het ijzer vervangen worden door een regt van 7 francs; met December 1860 zal het invoerregt op de machines en met Januarij 1861 dat op de suiker eene vermindering ondergaan; met Junij 1861 zullen de verbodsmaatregelen op garens en manufacturen van hennep afgeschaft en vervangen worden door een regt van hoogstens 30 pCt.; terwijl in de maand October van hetzelfde jaar alle andere verbodsmaatregelen uit het Fransche tarief zullen verdwijnen.

De *Constitutionnel* bevat daarna nog een artikel over het nieuwe programma des keizers nopens Frankrijks handelstelsel. Het is niet onaardig te zien, hoe genoemd blad met de verschijning van den bekenden brief, zijne gevoelens nopens de wenschelijkheid van het protectionnistische stelsel verzaakt en zijne vroegere vrienden in dat opzigt in den steek laat. De keizer — zoo leest men in het artikel — is behoudsgezind, hij wil wel beschermende regten; maar hij wil niet dat onder het bedriegelijk voorwendsel om de nationale nijverheid te beschermen, de wetgever zich er toe leent om wezenlijke monopolisten behulpzaam te zijn, ten einde op nieuw een soort van leenpligtigheid in 't leven te roepen en zoo doende de prijzen nog verder op te drijven. De keizer, de nijverheids-ondernemingen willende ondersteunen, voor zooverre zij nationaal en waarlijk nuttig zijn, wil haar tevens in zoodanigen toestand brengen, dat zij met vrucht kunnen wedijveren met die van Engeland, Belgie, Zwitserland, Pruissen, enz.; hij wil dat onze fabrieken volmaakter worden, spoediger produceren en meer verdienen. Uit dat oogpunt beschouwd, is de keizer vrijzinnig en progressist in den besten zin des woords.

*Parijs*, 8 Feb. De Fransche en Engelsche oorlogschepen, die vóór Constantinopel liggen, hebben, naar men zegt, mariniers aan land gezet, uit vrees voor eene beweging der Ulemas tegen de Christenen.

---

neef is; daar zit hij in zijn duffelschen jas met beenen knoopen; nog altijd met zijn vreemdvormingen hoed op de geelachtig, door de zon gebleekte haren gedrukt, en het volle, roode aangezigt er onder; daar zit hij, en de pijpen van zijn blaauw-lakenschen broek zijn van onderen omgeslagen — omdat 't op straat zoo smerrig was — terwijl de grijze wollen kouzen, die, ten deele zigtbaar, zich in de breede riem-schoenen verliezen, met de laatsten op het fraaije tapijt een droevige vertooning maken.

„Och, wil u maar liever meê naar de huiskamer gaan;" zegt de dame haastig, terwijl ze ijlings opstaat. „Ik heb.... we zullen.... we drinken daar koffij, weet u."

Janssen begrijpt niet juist waarom hij al zoo aanstonds weder verhuizen moet.

„Wat mien schêlt ik zat hier best," zegt hij langzaam, doch, op één herhaald en dringend aanzoek zijner nicht, volgt hij met een: „Woar mo'k dan wêzen?" de dame, die, niet door de gangdeur, maar door een binnendeur met hem de kamer verlaat.

Nauwelijks heeft Janssen de huiskamer betreden, of mevrouw, vreezende dat de komst van dominé haar zal berigt worden, en Janssen daardoor de reden der vlugt uit de voorkamer vermoeden zal — verwijdert zich spoedig.

„Wat kiekt ze schichtig," denkt de Betuwnaar en terwijl hij de kamer in 't ronde blikt, valt zijn oog op een pampierke 'twelk, op den grond ligt.

„Dat kos ik insschentieds wel is oproapen!" meent Janssen, en hij doet het, en — willens of onwillens, hij leest:

„Mevrouw! Volgens uw geëerde orde zal ik zorg dragen dat de bestelde geregten overmorgen ter tafel zijn; voor de getruffeerde faisanten verzoek ik u kapoenen in plaats te willen nemen, aangezien ik tot heden geen faisanten ontvangen heb. Verblijve mevrouw! Uw Dv. Dienaar Paulet, Mr. kok en pasteibakker."

„Da's spietig," denkt Janssen, „ha'k 't geweten dan ha'k best 'n poar vette kiepen meê kunnen brengen. 't Liekt hier velpot te wêzen; 'n huus van geweld; meubeloazie niet min; heel andere stoel' as bij ons in de woonkoamer..... wat bin'k wiet van die woonkoamer weg!..... veur plezier!..... wat zal Kee 't eenig hebben..... en de kienders!! — 't Is hier 'n doodsch uitzigt op dat binnenplaatske. — 'k Wou da'k de kallekoenen bij ons op 't arf zag loopen...." Janssens overpeinzingen verliezen zich in 't onbestemde 'k vrij niet wat, maar eindelijk, ja, eindelijk bromt hij vrij dof in den baard: „'k Bin veur plezier in den Hoag!" Dat was ie.

Ongeveer een half uur nadat mevrouw de kamer verliet, komt zij terug, en betuigt haar leedwezen dat zij u „u" zoo alleen heeft moeten laten, maar ziet u, er was iemand gekomen, die haar noodzakelijk spreken moest.

„'t Hêt niks te betêkenen, nicht," zegt Janssen, „zoa zaken goan veur; en hoe geet 't oe man en hoe moaken 't de kienders?"

Onder het zetten en schenken van een kopje koffij — „West-Injiesche!" denkt Janssen — verhaalt mevrouw al wat de neef verlangt te weten, en onderzoekt hoe „u" tot zoo'n reize heeft kunnen besluiten en wat nu eigenlijk de plannen van „u" zijn.

„'n Buutenkans in den olie en 't gezoanik van Sannee-Kee, dat ie nou is goan most, hadden Jans en doen reselevieren um Holland dan ook is te bekieken: „Bof regt uut noar den Hoag," besluit hij: "k meinde nêf en nicht Middelnes, die zullen wel zeggen, hoe 'k 't beste goan en wa'k 'r zien mot. Alêvel hier, hei'j vroeger gezeid, was 't meeste te kieken, en zie — nou mot gelluu mien dan de weg moar is wiezen."

Mevrouw gevoelt bepaald iets draaijerigs, en verzekert na een onbeduidend discours over het smeren van een boterhammetje, en de duurte van „die boter!" dat ze maar zeer zelden uitgaat; dat zij ijselijk veel last van hoofdpijnen en van Middelnesse het tegenwoordig erg druk op 't bureau heeft, terwijl zij er bijvoegt, dat Charles met al zijne lastpostjes, ohé, haast geen oogenblik vrij is en — schouder ophalend — dat er, ja, een museum.... maar anders in den Haag toch weinig te zien valt.

Heer! dat laatste kan Janssen zich niet begrijpen; en als zijn nicht hem verder verhaalt, dat zij het alleraangenaamst zou vinden indien „u" bij ons bleef logéren, maar dat zij heus niet weet waar ze u een slaapplaats zal aanwijzen, — behalve op een naar zoldervertrekje; dan denkt Janssen: „He'k van z'n lêven: 'n huus as 'n kark!"

(*Wordt Vervolgd.*)

## ITALIE.

Een brief door Alexandre Dumas van uit Milaan gedagteekend, beschrijft in donkere kleuren de toestand van het, anders in den winter zoo levendige Venetie; thans ziet men geen glimlach om iemands lippen spelen, tenzij hij gelegenheid heeft gevonden om eene bijtende spotternij of beleediging voor den vreemden overheerscher aan den man te brengen; Zoo stonden twee venetianen op de *piazza de Marco* bezig hunne sigaar aan te steken met een lucifer die niet goed wilde branden. Eenige Oostenrijksche officieren ziende aankomen, werd de lucifer weggeworpen met de woorden *Ci vorrèble un secundo zolferino* hetgeen, letterlijk vertaald, wil zeggen *wij zullen een tweede zwavelstokje noodig hebben*, maar, met de Z als S uitgesproken, is,.. *Wij zullen een tweede Solferino noodig hebben.* Zulke spotternijën verbitteren echter den vijand, die daar den scepter zwaait en zoo hij zich, welstaanshalve, niet bij daglicht, in den donkeren avond, wanneer na acht ure geen enkel burger zijn huis meer mag verlaten, dan moeten de ongelukkige achterblijvers het misgelden.

— Uit het *Journal de Rome* van den 3 Januarij nemen wij de volgende toespraak over, bij gelegenheid van het nieuwe jaar, gehouden door den Paus in antwoord op de zegenwenschen van den Generaal de Goyon, opperbevelhebber van de Fransche divisie in de Pausselijke staten, aan het hoofd der onder hem dienende officieren.

Die allocutie ware misschien niet uitgesproken geworden wanneer zijne Heiligheid den brief reeds had ontvangen welke de keizer den 31 December aan den Paus heeft geschreven. Ook de inhoud van dien brief laten wij na de toespraak van den Paus volgen.

Mijnheer de Generaal!

„Zoo het ons elk jaar genoegen deed om de wenschen te mogen ontvangen welke gij ons aanboodt in naam der dappere officieren van het leger dat onder uw bevel staat, dubbel aangenaam is dit ons heden ter oorzake der buitengewone gebeurtenissen welke elkander hebben opgevolgd, en omdat gij Ons verzekert dat de Fransche divisie, welke zich in de Pauselijke staten bevindt, daar is geplaatst voor de verdediging van het Catholicismus. Dat God dus u en het geheele Fransche leger moge zegenen! dat Hij gelijkelijk al de klassen van het edelmoedige Fransche volk in zijne vaderlijke bescherming moge nemen!

Ons aan de voeten van dien God nederwerpende, die was, is en eeuwig zal zijn, bidden wij hem met een nederig hart dat Hij zijne genade en bijstand overvloedig moge doen nederdalen op het verheven hoofd van het leger en van het volk, opdat hij voorgelicht door zijne ingevingen met zekerheid den moeijelijken weg bewandele en nog de valschheid kome te erkennen van zekere principes welke in de laatste dagen zoo zeer zijn voorgestaan. Wij hopen dat met de hulp van dien bijstand, laat ons meer zeggen, wij zijn verzekerd dat met de hulp van dien bijstand hij die principes zal veroordeelen; wij houden ons daarvan te meer overtuigd omdat wij eenige stukken bezitten welke ons, eenigen tijd geleden, door de goedheid van zijne Majesteit zijn toegezonden en uit welke, ons de afkeuring dier grondbeginselen is mogen blijken. Het is in die overtuiging dat wij Gode smeeken dat Hij zijne zegeningen moge doen nederdalen op den keizer, zijne doorluchtige gemalin, op den keizerlijken Prins en over geheel Frankrijk.

Zeer Heilige vader!

De brief die Uwe Heiligheid mij wel heeft gelieven te schrijven, den 2 December heeft mij levendig getroffen; met opregtheid zal ik antwoorden op het beroep gedaan op mijne loijauteit.

De toestand der Kerkerlijke Staten heeft zoowel tijdens den oorlog als daarna bij mij een punt uitgemaakt van gedurige overweging; onder de magtige redenen welke mij hebben overgehaald om zoo spoedig den vrede te sluiten, behoort vooral die, dat ik vrees koesterde dat de omwenteling elken dag in omvang zoude toenemen. De daadzaken hebben eene niet te ontkennen logica, en niettegenstaande mijne genegenheid voor den Heiligen stoel, alhoewel mijne troepen in Rome waren, kon ik niet ontsnappen aan eene soort van wederzijdsche verpligting, voortvloeijende uit de volks-beweging in Italie, welke was uitglokt door den strijd tegen Oostenrijk.

Toen de vrede eenmaal gesloten was, haastte ik mij om Uwe Heiligheid te schrijven ten einde haar, de volgens mijn gevoelen meest geschikte middelen voorteleggen waardoor de bevolking van de Romagna kon worden bevredigd; ik geloof nog dat wanneer Uwe Heiligheid toen had toegestemd in eene administratieve scheiding dier provincien en in de benoeming van een wereldlijken Gouverneur, zij onder hare oppermagt waren teruggekeerd, Ongelukkiglijk heeft dit niet plaats gehad en was het mij onmogelijk om de instelling der nieuwe regering tegen te gaan. Mijne pogingen konden alleen in zooverre strekken dat de uitbreiding van den opstand werd verhinderd; het ontslag van Garibaldi heeft Ancona voor eenen zekeren inval bewaard.

Het Congres zal thans vergaderen. De mogendheden kunnen de onbetwistbare regten, welke de Heilige stoel op de Legatien heeft, niet miskennen, en niettegenstaande dat, is het toch meer dan waarschijnlijk dat zij van gevoelen zullen zijn om geen geweld te gebruiken tot onderwerping dier provincien. Want wanneer die onderwerping verkregen was door de hulp van buitenlandsche krachten, dan zouden de Legatien nog langen tijd door militairen moeten bezet blijven. Die bezetting zou den haat van een groot gedeelte van het Italiaansche volk levendig houden en zou den naijver der andere natien opwekken; de staat van ontevredenheid, en vrees zou daardoor slechts worden verlengd.

Wat blijft er dus te doen over? Die onzekerheid kan niet altijd blijven duren. Na een ernstig onderzoek omtrent de moeijelijkheden en gevaren welke de verschillende verwikkelingen opleveren, moet ik tot mijnen innigen spijt zeggen, hoe moeijelijk dit mij ook moge vallen, dat ik tot het besluit ben gekomen dat het mij in het werkelijke belang van den Heiligen stoel als het raadzaamste voorkomt om de in opstand zijnde provicien te laten varen. Wanneer de Heilige vader, voor de rust van Europa, afstand deed van die provincien, welke gedurende vijftig jaren zijn Gouvernement zoo veel ongelegenheden hebben veroorzaakt, en wanneer hij daarentegen de mogendheden voorstelde om hem het bezit van het overige te waarborgen, dan twijfel ik niet aan een onmiddellijk herstel der orde. De Heilige vader zou alsdan aan het dankbare Italie eenen duurzamen vrede verzekeren en de Heilige stoel, zou in het ongestoorde bezit blijven van den Kerkelijken Staat. Uwe Heiligheid zal, zoo ik hoop, de gevoelens die mij bezielen niet verkeerdelijk uitleggen; zij zal de rondborstigheid van mijne taal met welgevallen opnemen, wanneer zij zich gelieft te herinneren wat ik voor de catholijlijke godsdienst en voor haar doorlugtig opperhoofd heb gedaan.

Zonder eenige terughouding heb ik mijne gedachten blootgelegd en heb gemeend dit te moeten doen, vóór dat het corgres vergaderde. Ik verzoek Uwe Heiligheid om, wat zij ook moge besluiten, te gelooven dat mijne tot nu toe ten haren opzigte gevolgde gedragslijn, nimmer eenige verandering zal ondergaan.

Uwe Heiligheid bedankende voor den Apostolischen zegen die zij mij, de keizerin en den keizerlijken Prins wel heeft gelieven toetezenden, vernieuw ik de verzekering van mijnen diepen eerbied.

Van Uwe Heiligheid
Uw vrome zoon,
Napoleon.

## WETENSCHAPPELIJK NIEUWS.

*Bezigüng van water als hulp-brandstof, L' Union Medicale* en verscheidene andere bladen hebben in den tijd melding gemaakt van eene ontdekking welke van zeer veel gewigt is te achten voor alle industriëlen welke gebruik maken van steenkolen. Deze ontdekking zou zijn gedaan in het arsenaal van Toulon en en wel door twee geemploijeerden bij de Marine. Zij bestaat daarin om de steenkolen eene meerdere warmte te doen ontwikkelen door het vooraf besprenkelen met een vocht, dat vooralsnog geheim wordt gehouden.

Daar wij ons moeten bepalen bij vooronderstellingen, zoo zegt het *Journal d' Indre-et-Loire*, weten wij de ontdekking niet te waarderen, hoe belangrijk zij zich ook moge voordoen.

Eene andere économische maatregel welke bij alle brandstoffen in praktijk wordt gebragt, bestaat ook in de bezigüng van eene vloeistof, en wel eene die niets kost, waarvan de aanschaffing in voorraad niet noodig is, dewijl de natuur dit den mensch onmiddellijk bij de hand geeft; dit vocht is geen geheim, de Indiaan in de bosschen kent het even goed als de beste Franschman; in het kort, gewoon water.

De eerste aanwendingen met de ovens der metaalgieterijen hebben de voldoenste resultaten opgeleverd, daar de bezuiniging in brandstof 33 à 40 % bedroeg. Tengevolge hiervan is men ook thans begonnen om de ontdekking toetepassen op de brandstof gebezigd in de locomotief- en stoombootketels, men rekent hierbij op een zelfden uitslag.

Wat niet minder belangrijk is bij deze ontdekking, bestaat daarin dat de prijs der invoering bij alle vuurhaarden, hoedanig zij ook mogen zijn ingerigt, niet meer dan 25 franken bedraagt en dat de zamenstelling der vuurhaarden of roosters geene wijziging behoeft te ondergaan.

Wij achten ons gelukkig van deze ontdekking te kunnen bekend maken, waardoor onberekenbare resultaten zullen worden verkregen ten opzigte der economie op de brandstoffen, eene kwestie van een zoo groot belang, te midden der industriele ontwikkeling onzer eeuw. Met genoegen zullen wij te zijner tijd op die zaak terugkomen.

Aan de uitvinders de nederige rol latende, welke zij willen behouden, in afwachting der openbaarmaking van den uitslag, welke zij elken dag verkrijgen, doen wij de opregtste wenschen, dat de uitslag moge beantwoorden aan het gewigt der ontdekking; de gelukkige resultaten verkregen bij de eerste proefnemingen doen ons trouwens daaraan niet twijfelen.

### HET BESCHERMEN VAN MUREN TEGEN HET INDRINGEN VAN WATER.

Volgens een berigt, voorkomende in het *Mechanics Magazine*, 1859," bl. 86, wendt men thans in Engeland met bijzonder goed gevolg het volgende middel van den heer F. Ransome, steenfabrikant te Ipswich aan, tegen het beschadigen van muren door indringend water. De muren worden goed bestreken met eene oplossing van kiezelzure soda in water. Nadat deze oplossing door de steenen goed op genomen is, wordt de muur aan eene tweede bestrijking onderworpen, ditmaal echter met eene waterige oplossing van chloorkalk. Er heeft dan in den steen deze scheikundige werking plaats: Het chloor verbindt zich met het sodium tot chloorsodium, dat in water oplosbaar is, en door de eerstvolgende regens weggespoeld wordt; de vrij wordende kalk verbindt zich in de poriën van den steen met het kiezelzuur van de kiezelzure soda tot kiezelzuren kalk, die in water onoplosbaar is; elk deel van den steen wordt er door omgeven, terwijl de verdere werking van vocht, koolzuur, zwavelzuur, enz. op die stof zonder werking blijft.

Voor bijna drie jaren heeft men de muren van het paleis van Westminster gedeeltelijk op die wijze behandeld; de muren van dat gebouw hadden veel door vocht geleden en men koos de meest beschadigde plekken, om daarop de werkzaamheid van het bovengemelde middel te beproeven, terwijl op andere, minder beschadigde deelen andere middelen aangewend werden. (Er zijn in Engeland 18 middelen tegen de genoemde kwaal, gedurende de laatste 10 jaren, gepatenteerd). De nadeelige werking der vochten en der koolzuur bevattende lucht hield spoedig daarna geheel op, waar het middel van Ransome aangewend was; de vroeger weeke, poeder afwerpende deelen zijn nu zoo hard, dat men met de punt van een scherp mes niet de kleinste stukken los maken kan; dit kan niet gezegd worden van de andere deelen der muren, behandeld volgens andere methoden; wel hield de schadelijke werking daar gedurende eenigen tijd op, kort nadat de verschillende methoden toegepast waren, maar thans is het alsof men daaraan niets gedaan heeft, en de kwaal vertoont zich in dezelfde mate als vroeger.

Het middel van Ransome is reeds is 1856 in Engeland gepatenteerd.

# SCHEEPSBERIGTEN.

### Aangekomen SchePen te Soerabaya.

| Datum. | Vlag. | Namen der Schepen. | Gezagvoerder. | Van |
|---|---|---|---|---|
| Maart 30 | Nederl. Ind. | Skandaria | D. F. Varkevisser | Makassar. |

### In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

| Vlag. | Namen der Schepen. | Gezagvoerders. | Bestemming. | Agenten. |
|---|---|---|---|---|
| Nederlandsche | Stad Schiedam | F. Wulp | Onbepaald | Fraser Eaton & Co. |
| Amerikaansche | Kleber | Bigelow | San Francisco | „ „ „ „ |
| B emeresche | Marij | Högemann | Roterdam | „ „ „ „ |
| Ame ikaansche | Witch | Hultman | Boston | Mathieu Ebbs Ruijs & Co. |
| Nederlandsche | Hollandia | Wap | Onbepaald | „ „ „ „ „ |
| „ | Jacob | Borger | „ | „ „ „ „ „ |
| Hamburg | Marij Ross | Meijer | Nederland | „ „ „ „ „ |
| „ | Tellers | Hansen | Boston | „ „ „ „ „ |
| Nederlandsche | Delftshaven | Schaap | Onbepaald | B. Kopersmit & Co. |
| „ | Sumatra | Grivel | „ | „ „ „ „ |
| Nederlandsche | Stad Dockum | van der Werff | In reparatie | „ „ „ „ |
| Nederl. Ind. | Java | Worthington | Batavia | Schimmelpenninck & Co. |
| Nederlandsche | Per Aspera Ad Astra | Admiraal | In reparatie | J. F. van Leeuwen & Co. |
| Engelsche | Duchess of Sutherland | M. Megget | Onbepaald | Hill Broekman & Co. |
| Nederlandsche | Sagitta | Bakker | Tjilatjap | „ „ „ „ |
| „ | Zephir | N. J. de Vries | Rotterdam | Anemaet & Co. |
| „ | D. T. Visser | W. van der Linden | Sidney | „ „ „ |
| Nederl. Ind. | St. Oena·ang | S. van Hulstijn | In reparatie | Adam & Co. |
| „ | Soetan Iskander | L. G. Kloppenburg | Idem. | „ „ „ |
| „ | L'Union | Schuit | Samarang en Batavia. | „ „ „ |
| „ | Jeanette Maria | Kuijper | „ en Singapore. | „ „ „ |

### Aangekomen Passagiers.

Met het Nederl. Ind. schip *Skandaria*, den heer Reijnart.

### Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 30sten Maart 1860.

### AANVOER.

Van Balie per de Ned. Ind. bark *Fathalbarie*, gezagv. SECH ABDULLA BILJAEN.

273 koijangs rijst, SECH SAID BOBSAID; ƒ 5000 zilvermunt, 1 kist lijnwaden, 1 kist ijzerwerk, 5 balen laken, 2 kisten everlast, ƒ 850 zilvermunt, SECH ALIE BIN SALEH.

### UITVOER.

Naar Amerika per Zwds. schip *Amazone*, gezagv. A. DAMBERG.

3598,24 picols suiker, SCHIMMELPENNINCK & Co; 2409.28 picols suiker, ANEMAET & Co.

Naar Nederland via Bezoekie per het Nederl. schip *Jason*, gezagv. I. H. LAMMERTS VAN BUEREN.

12 kelders lijnolie, 2 vaatjes loodwit, 2 vaatjes harpuis, 1 rol lood, 2 pakken touwwerk, 2 vaatjes menie, 1 vaatje krijt, 1 kist salamoniac, 1 kruik kwik, 8 kistjes en 200 stuks ijzerwaren, 4 stuks takal blokken, 8 staven ijzer, 1 rol zeildoek, 996,51 picols rijst, 300 picols tin, 6000 stuks metselsteenen, 7197,15 picols suiker, 273,29 picols rotting, ANEMAET & Co.

## Marktprijzen.

SUIKER ƒ 16½.
KOFFIJ. ƒ 35 @ ƒ 37½.
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. ƒ 45.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. ƒ 10.—
ROTTING ƒ 8 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS pari.

## PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 1sten April 1860.
's Ochtends te half negen ure.
Bevestiging tot Lidmaten.
en
Voorbereiding voor het H. AVONDMAAL.
Ds. VAN STEEDEN.

Maandag den 2den April 1860.
's Avonds ten half zeven ure.
BIDSTOND.
voor de zending.
*Nederduitsch en Maleisch.*

## ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 1sten April 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.